

Zendingsnieuws

jaargang 13, nummer 7
augustus 2017

Gebedspunten

We nemen het verzoek van Wilke en Marlies den Hertog over om te bidden voor mensen in hun naaste omgeving. 'Graag willen we opnieuw wat mensen onder jullie aandacht brengen, die we vorige keer ook onder jullie aandacht gebracht hebben.

Phii Somsak, onze taalleraar en zijn vrouw, zoon, dochter en moeder. Phii Koy en haar man Mii en dochter Jenny, haar moeder Phuun. Onze buurvrouwen Yaay Khampruk en Phii Amphon. Onze buurvrouw Phaa Phan, haar zoon en kleindochter. Buurvrouw Phii Phay.' Wij kennen hen niet. God kent hen wel.

We danken de Here voor de ontwikkelingen in Burundi. Het ziet ernaar uit dat er een nieuw begin gemaakt kan worden na de moeizame eerste helft van dit jaar. We dragen ds. Innocent Nimpagaritse aan de Here op, nu hij opnieuw verkozen werd tot voorzitter van de synode. Om een eind aan alle spanningen te maken is veel wijsheid nodig en de leiding van de Heilige Geest.

Laten we danken voor het goede onderwijsbezoek dat in juli gebracht kon worden aan de Bijbelschool EBOM in Mozambique.

Ons gebed is voor de fam. Mol uit Ede. Ab en Clarine gaan aan de studie om zich voor te bereiden op hun uitzending naar Thailand. Zij komen met hun kinderen in een nieuwe wereld terecht. De Here zij hen in alles nabij.

Header: Samen zingen in Thailand

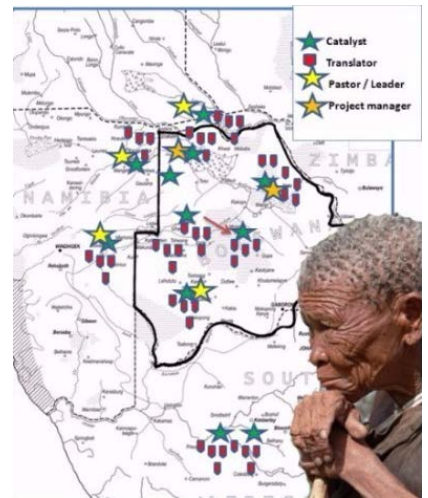
Terug naar Nederland

In hun nieuwsbrief geven Gerwin en Petra Petersen aan dat zij na ruim 7 jaar terugkeren naar Nederland. Zij zijn uitgezonden door de kerk van Harderwijk en werken in dienst van Wycliffe in Papoea-Nieuw Guinea, Gerwin als technische man op het Wycliffe-terrein in Ukurumpa, Petra als onderwijskracht. Zij schrijven: 'na maanden van bidden en praten hebben we besloten ons werk in Papoea-Nieuw-Guinea af te ronden. Het was een van de moeilijkste beslissingen in ons leven tot nu toe. We hebben moeilijke dingen en mooie momenten meegemaakt. En daar zijn we dankbaar voor. En toch hebben we het afgelopen half jaar gemerkt dat de Here ons hier weer losmaakt, dat onze wortels hier uit de grond getrokken worden en dat het tijd is om terug te gaan.'

Niet meer één, maar tien projecten!

Hessel en Coby Visser in Botswana hebben 'hun' vertaalproject in D'kar verlaten. Wat niet betekent dat ze het Bijbelvertaalwerk waaraan zij zich vijftig jaar in D'kar gegeven hebben, helemaal vergeten zijn. Waar nodig springen ze nog steeds bij. Hun nieuwe werk is veelomvattender dan wat zij deden: 'Coby en ik (schrijft Hessel) zijn nu fulltime bezig met consultancies in een stuk of tien (vooral San) talen. Daarvoor moeten we regelmatig op reis, en het is fijn om dat samen te kunnen doen. Waar ik me bezighoud met het nakijken van de vertaling van de Bijbel in de verschillende talen, houdt Coby zich vooral bezig met advies geven om de Bijbel te gebruiken. We waren in januari nog maar net terug van verlof of we werden gebeld met het verzoek te komen helpen in een project in NW-Botswana: het Jul'hoansi. Daar kon ik meewerken aan de eerste Bijbelverhalen in die taal in Botswana.'

Voetbal voor studenten

Ds. Albert Hakvoort (Kampen) en ds. Gert Kortleven (Noordscheschut) brachten in juli een onderwijsbezoek aan Mozambique. Zij konden samen met de studenten van de Bijbelschool EBOM veel werk verzetten. In hun verslag schrijven zij: 'N.a.v. Hebr. 12:1 vv kwam het sporten ter sprake. Albert informeerde naar de sportiviteit van de studenten. Die bleek totaal afwezig. Een van de studenten gaf als reden: we hebben geen bal! Voor ons aanleiding om een bal te kopen. We benadrukten de noodzaak van een gezonde geest in een gezond lichaam en gaven aan dat een uurtje sport per week eigenlijk in het lesrooster opgenomen zou moeten worden. Bij de studenten bleek die suggestie in zeer goede aarde te vallen: er ging een gejuich op. Op ons voorstel sloten we onze lessenserie af met een potje voetbal. Als toeschouwers kwamen al gauw de kinderen uit de hutjes rond het bijbelschool-complex opdaven. Een kans om missionair actief te zijn. Waar een simpele voetbal al niet goed voor is.'

Goed nieuws Burundi

Begin juli kwam het bericht dat de synode van de Église Protestante Reformée du Burundi (EPRB) ds. Innocent Nimpagaritse had gekozen tot voorzitter. Een belangrijke verkiezing, nadat de eerste helft van 2017 helemaal in het teken had gestaan van spanningen binnen de kerken rond de vorige voorzitter. Deze synodevergadering bracht de verandering waarnaar in de kerken van de EPRB (en bij de zending in Nederland!) zo lang was uitgezien. Het ging om een vergadering die zorgvuldig conform de eigen regels van de EPRB was uitgeschreven, met vertegenwoordigers uit alle kerken van de EPRB, mannen en vrouwen. Ook vrouwen! Niet omdat de EPRB vrouwelijke ambtsdragers kent, maar omdat de EPRB (net als alle kerken) in Burundi staat ingeschreven als 'Association sans but lucratif' (vereniging zonder winstoogmerk). In de ledenvergadering van zo'n organisatie, die kerkelijk 'synode' wordt genoemd, moeten volgens de Burundese wetgeving vrouwen zitting hebben. Er werd een nieuw synodebestuur gekozen. Voor ds. Innocent Nimpagaritse (foto) is het de tweede keer dat hij voorzitter wordt. Na zijn eerste verkiezing in 2013 werd hij in het jaar daarop vervangen door de voorzitter die nu in moeilijkheden is gekomen. Ds. Nimpagaritse is meteen begonnen met verzoenende bezoeken aan alle kerken.

Aan de studie

Ronald en Charismawaty Arunlangi' uit Mamasa in Indonesië hebben drukke tijden voor de boeg. Ronald, nu al docent aan de Theologische Hogeschool (STT) van de Mamasakerken (Gereja Toraja Mamasa), heeft zich recent ingeschreven aan een universiteit in Yogyakarta (Java) omdat hij na het behalen van zijn master enkele jaren geleden nu graag zijn doctorstitel wil halen. Zijn vrouw Charismawaty werkt als verpleegkundige in het gerenoveerde ziekenhuis in Mamasa. Daar wil zij vooral van dienst zijn in de splinternieuwe EHBO-post van het ziekenhuis. Voor dat werk moet zij nog een speciaal diploma halen – en dat kan alleen in een ziekenhuis in een van de grotere steden op Sulawesi. Voor beiden betekent dat veel reizen: Mamasa ligt ver van de grotere centra op het eiland, en helemaal van het eiland Java. De zending ondersteunt het echtpaar bij hun studie, omdat het van groot belang is dat het ziekenhuis (in het verleden het 'zendingsziekenhuis') en de Theologische Hogeschool goed gekwalificeerde mensen in dienst hebben.

Naar Engeland

Eind augustus vestigen Ab en Clarine Mol en hun kinderen zich in Engeland, om een culturele training te volgen voor hun toekomstige werk in Thailand. Het echtpaar uit de CGK Ede hoopt volgend jaar naar Thailand te gaan, waar eerst opnieuw gestudeerd moet worden (taalstudie). Intussen is hun thuisfrontcommissie aan het werk om hen te begeleiden. In samenwerking met de zending worden middelen bijeen gebracht voor de studie in Engeland en Thailand en de eigenlijke uitzending. De thuisfrontcommissie doet een beroep op ieder die wil meehelpen om dit tweede echtpaar dat voor de zending van Overseas Missionary Fellowship (OMF) naar Isaan gaat, te ondersteunen. Ab en Clarine hebben drie kinderen: Lois, Boaz en Jesse. Voor hen begint half augustus ook een 'internationaal' leven. Zij komen in Engeland in contact met veel kinderen uit andere culturen en gaan daar – voor zover al van toepassing – ook naar school. In Thailand zal voor hen de overgang groter zijn dan in Engeland.

Contacten

Wilke en Marlies den Hertog hebben dagelijks contact met mensen in hun naaste omgeving en proberen heel voorzichtig en zorgvuldig met hen over het evangelie te spreken en de blijde boodschap door te geven. Zij schrijven: 'bid dat we het evangelie met hen kunnen delen en dat God in hun levens wil werken en hun harten opent. We merken toch steeds meer, dat contacten heel belangrijk zijn om echt het evangelie te kunnen delen en zo vragen we jullie mee te bidden voor al deze mensen. Het zou fantastisch zijn als ze tot geloof mogen komen.

Verder gaan we nu zeer regelmatig evangeliseren en vragen ook graag het gebed, dat we tot de juiste mensen geleid mogen worden, die het evangelie zullen ontvangen.

Ook kunnen we misschien een bijbelstudiegroep beginnen met Tong, een christen, die op 10 kilometer van ons vandaag woont. Graag gebed, of dit Gods bedoeling is en of Hij het wil zegeven. Tong is een christen van ongeveer 30 jaar, die een bijbelopleiding doet in Khon Kaen en nu aan de slag wil in zijn eigen dorp, 10 kilometer bij ons vandaan.' Zendingswerk in de praktijk! Zie de gebedspunten.

